

[Helle Degn]

Jeg mener, det er en forkert påstand. Nok er der kommet flere studerende ind, hvilket positionen jo har kæmpet for fra år til år, men jeg tror, at man skal spørge brugerne, om man dermed også får mere for pengene. Vi kan jo bare se, hvordan man på Institut for Psykologi i Århus har problemer, og også fra aftagerne både herhjemme og ude i verden får vi det klare svar, at det får vi bestemt ikke.

Det skal medgives, at kvalitetsfremme er et svært projekt. Ministeren gør sig skyldig i flere fejltagelser. Han påstår, at regeringens politik f.eks. medfører den kvalitet, at flere gennemfører. Det skulle være et resultat af regeringens indsats, men det er en forkert slutning. Også her sikrede oppositionen mod ministerens vilje en SU-reform, der vel nok er det skrappeste styringsmiddel, som de studerende møder i deres uddannelsesforløb.

Påstand nummer to er spørgsmålet om bevillingernes størrelse. Størrelsen af bevillingerne til de videregående uddannelser sikrer langtfra kvalitetsudvikling, men de forringelser, vi har været vidne til igennem 1980'erne, har ført til det resultat, at alle nu erkender, at kvaliteten er dalet drastisk. Ministeren har også her ansvaret.

Ministeren nævner fysik, og vores ordfører, hr. Frank Jensen, vil senere komme med en kommentar på det område.

Hvordan sikres kvaliteten så? Ja, regeringen har nu forhåbentlig lært, at den blokpolitik, som man har ført, ikke hjalp. Det var ikke oplæg til dialog, hverken mellem Folketingets partier eller i uddannelsessektoren.

Vores bud er først og fremmest – og det har det været i lang tid – planlægningsro for institutionerne. Finansieringen skal på plads ikke blot år for år, så man har et halvt år til at planlægge og reorganisere, hvorefter der kommer nye beslutninger fra Folketinget. Det er ikke oppositionens, men regeringens ansvar at sikre planlægningsro på uddannelsesinstitutionerne, og derfor har et flertal bestående af SF og Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet også krævet en plan fremlagt af ministeren inden udgangen af denne måned. Vi kan simpelt hen ikke leve med det længere.

Adgangsbegrænsingen skal væk, så alle kvalificerede sikres en chance for at uddanne sig videre. Undervisningsministeren spurgte forleden, da vi deltog i en radioudsendelse, hvem

de kvalificerede så er. Derfor skal han også have svar: Det er naturligvis dem, som har bestået en adgangsgivende eksamen.

I den plan, som Socialdemokratiet opererer med, og som vi gerne lader indgå i de forhandlinger, der skal foregå, peger vi også på, at vi er klar til minimumskarakterer i enkelte fag inden for nogle hovedområder. Men først og fremmest vurderer den studerende selv meget nøje sine egne evner og sine muligheder for at følge med, bl.a. gennem de faglige vurderinger, der finder sted løbende igennem et uddannelsesforløb.

Institutionerne skal ikke til at lave skjulte adgangsprøver, f.eks. stopprøver. Konsekvensen af det vil blot være at udsætte optagelsen, altså udsætte pinen et år. De faglige vurderinger, som allerede ligger i uddannelsesforløbene i dag, er udmærkede signaler til de unge om hvorvidt de kan følge med og fuldføre deres uddannelse, og SU er også et ganske glimrende styringsmiddel.

Vi vil også pege på, at hvis man skal sikre kvaliteten i de videregående uddannelser, må lærernes pædagogiske kvalifikationer styrkes; der må sættes ind her.

Vi vil endvidere gerne pege på, at der må laves tydeligere afstignings- og påstigningsmuligheder i uddannelsessystemet. Fleksibiliteten i det videregående uddannelsessystem skal udvikles og udbygges. Det har ministeren ikke haft meget held med at få etableret, men vi synes, at der snart burde komme noget ud af det, og det vil jeg gerne efterlyse.

Jeg er enig med hr. Rahbæk Møller i, at bachelorarbejdet godt nok er begyndt, men kun er halvt fuldendt; overbygningsmulighederne er ikke etableret. Vi er enige med ministeren i bachelorbegrebet, at man skal have afstigningsmuligheden, men vi er ikke enige i, at ministeren ønsker at bruge det som en sorteringsmekanisme. Vi ønsker, at der skal være en afstignings- og påstigningsmulighed, det vil sige, at der skal etableres overbygningsmuligheder, men de er ikke sikret sådan, at der er den fleksibilitet i systemet, som Folketinget nu gang på gang har opfordret ministeren til at få udarbejdet muligheder for.

Ud over budgetro sikres kvaliteten også ved, at man på landsplan og ikke blot på institutionsplan enes om de faglige krav, som kan sikre kvaliteten inden for en given uddannelse,